

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112216590
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8112216590.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcov: 1./ M. E., nar.: X.X.XXXX, bytom J. Z. a 2./ Z. K., nar.: XX.X.XXXX, bytom E. J., zastúpených JUDr. Jánom Klimekom, advokátom, so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, proti žalovaným: 1./ I. K., nar.: XX.X.XXXX, bytom Z. 2, XXX XX K., 2./ Z. K., nar.: XX.X.XXXX, bytom Z. 2, XXX XX K., a 3./ F. S., nar.: XX.X.XXXX, bytom S. 3, XXX XX K., zastúpeným JUDr. Pavlom Halajom, advokátom, Námestie Slobody 2, 050 01 Revúca, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 09.01.2018, č. k. 13C/115/2012 - 348 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovaným vo vzťahu k žalobcom náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a vyslovil, že žalovaný v 1., 2. a 3. rade majú voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú sú im žalobcovia povinní nahradiť spoločne a nerozdielne a ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobu žalobcov ako neopodstatnenú. Zdôraznil, že žalobcovia v konaní svoje vlastnícke právo všeobecne odvodzovali od rozhodnutia pozemkového úradu o vydaní nehnuteľnosti, keď toto pôvodné rozhodnutie po obnove konania bolo zrušené, resp. dotknuté podstatnou zmenou jeho obsahu. Žalobcovia počas konania netvrdili a nepreukázali a súd inak nezistil, žiadne také konkrétne a dostatočne určité rozhodnutie pozemkového úradu, resp. Okresného úradu K., lesného a pozemkového odboru, z ktorého by vyplývalo, že žalobcom po zmene, resp. zrušení pôvodného rozhodnutia po obnove konania, bolo priznané vlastnícke právo práve k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania, konkrétne pozemku parcela C KN XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 308 m², zapísanej aktuálne na LV č. XXX, kat. úz. X.. Zo žiadneho výroku rozhodnutia Pozemkového úradu v K. záver o vlastníckom práve žalobcov k spornému pozemku nijako nevyplýva. Tento záver je pritom kompatibilný aj s názorom Najvyššieho súdu SR citovaným v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/95/2008 v podobnej veci. V danom prípade totiž vlastnícke právo po obnove konania nebolo priznané k celému pozemku, označenému ako pozemok mpč. XXX, kat. úz. X.. Je zrejmé, že pôvodne vydaný pozemok zmenšený o nevydanú neidentifikovanú časť v rozhodnutí po povolení obnovy konania, nie je dostatočne identifikovaný takým spôsobom, aby bolo možné jeho reálne vymedzenie ako časti zemského povrchu, ku ktorej bolo žalobcom priznané vlastnícke právo. Tento pozemok z výroku rozhodnutia pozemkového úradu po obnove konania nemožno nijako individualizovať, a teda ani posúdiť, či zahŕňa aj sporný pozemok. Inými slovami, po povolení obnovy

konania a v novom rozhodnutí je pôvodné rozhodnutie o vydaní nehnuteľností (priznaní vlastníckeho práva) zrušené, a ak by sa aj pripustilo, že pôvodné rozhodnutie v nedotknutej časti platí, toto rozhodnutie je po jeho zmene novým rozhodnutím o nevydaní neidentifikovanej časti nehnuteľnosti neurčité a neumožňuje posúdiť, či zahŕňa aj sporný pozemok. Súd prvej inštancie zdôraznil, že identita a určitosť vlastníckeho práva žalobcov vo vzťahu k spornému pozemku tak zo žiadneho v konaní predloženého alebo inak zisteného rozhodnutia príslušného štátneho orgánu nie je zrejmá. Nič by na tom nezmenilo ani žalobcami požadované doplnenie dokazovania dopytom na vyžiadanie podkladov správnych orgánov (ktoré napokon aj samy predložili), nakoľko tieto nie sú súčasťou žiadneho výroku rozhodnutia týchto správnych orgánov a žiadne rozhodnutie, resp. výrok týchto orgánov, na tieto podklady ani neodkazuje tak, ako tomu bolo napríklad v prípade odkazu na konkrétne geometrické plány uvedené vo výrokoch pozemkového úradu v iných rozhodnutiach. S odkazom na bod 38. tohto odôvodnenia, tieto podklady rozhodnutia správnych orgánov nijako nedopĺňajú, a ani záväzne nevysvetľujú, ktorých konkrétnych plôch sa týkajú.

3. Súd prvej inštancie zdôraznil, že výrok rozhodnutia štátneho orgánu je z hľadiska ustálenej judikatúry súdov najdôležitejšou časťou rozhodnutia, a preto musí byť jasný, presný a určitý tak, aby z jeho formulácie bolo bez pochyb zrejmé rozhodnutie štátneho orgánu, nemá možnosť poskytovať iný výklad a podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, iba výrok obsahuje rozhodnutie vo veci. Preto žalobu pre nepreukázanie vlastníckeho práva žalobcov žiadnym konkrétne tvrdeným alebo inak procesným postupom súdu zisteným platným rozhodnutím orgánu štátnej správy, ktorý by im dostatočne jasne a určito priznával vlastnícke právo k spornému pozemku - zamietol. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 a nasl. CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia, ktorí navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a určil, že sú podielovými spoluvlastníkmi každý po 1 pozemku C KN XXX, vo výmere 308 m², zapísaný na LV č. XXX, kat. úz. X. a priznal im náhradu trov konania, alternatívne navrhli rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Majú za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, nesprávnych skutkových záverov a právneho posúdenia veci a v rozpore s ust. § 391 ods. 2 CSP. Zdôrazňujú, že predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo odvolacím súdom zrušené uznesením, ktoré bolo vydané v konaní odvolacieho súdu sp. zn. 11Co/57/2013. Poukazujú na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, kde z hľadiska určitosti výroku pozemkového úradu v označení pozemnoknižnej parcely v stave E KN odvolací súd zaujal stanovisko. Odvolací súd zároveň uložil doplniť dokazovanie oboznámením spisu OS Banská Bystrica sp. zn. 12C/306/95. Žalobcovia pociťovali neochotu zo strany súdu pri vykonaní tohto dôkazu a prístup súdu k žalobcom by osvetlil aj zvukový záznam z pojednávania z 24.02.2015 a 31.03.2015. Za podstatné ďalej považujú druhé rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 11Co/151/2015, ktorý uložil prvoinštančnému súdu pokyn, aké dokazovanie má vykonať, na ktorú skutkovú okolnosť. Bolo potrebné urobiť dotaz na Okresný úrad v K. o tom, ako sa rozhodlo o celej mpč. XXX, kat. úz. X. v rámci reštitučného konania, ako aj zabezpečiť kartografický podklad pre určenie rozlohy, ktorá sa žalobcom v rámci obnovy konania a nového rozhodnutia nevydala a prípadne aj znaleckým dokazovaním zistiť, či do tejto časti nevydanej nehnuteľnosti patrí aj plocha sporného pozemku. Žalobcovia navrhli tieto dôkazy vykonať aj podaním z 21.11.2017. Namietali správu zo dňa 27.10.2017 na čl. 331, ako nedostatočnú. Navrhli dotazovať Slovenský pozemkový fond, ktorý vyplácal finančnú náhradu za nevydané plochy z parcely č. XXX a nebol vykonaný dôkaz, hoci by bol vniesol odstránenie pochybnosti ohľadom určitosti výroku správneho rozhodnutie o obnove konania. Rovnako nebol vykonaný ani dôkaz znaleckým posudkom. Vzhľadom na túto situáciu tak prichádza do úvahy postup podľa § 390 písm. a), b) CSP, keď tieto dôkazy vykoná odvolací súd. Ďalej tvrdia, že celkovo rozsiahle odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, vyhotovenie ktorého trvalo dlhú dobu je nepresvedčivé, súd na jednej strane podrobne vysvetľuje závažnosť výroku rozhodnutia v správnom konaní, na druhej strane skutkové zistenia dopĺňa dokresľujúcou úvahou. Navrhli preto na základe týchto dôvodov podanému odvolaniu vyhovieť.

5. Žalovaní navrhli rozsudok potvrdiť ako vecne správny a uplatnili si náhradu trov odvolacieho konania. Zdôrazňujú, že žalobcovia neuviedli, ako im súd prvej inštancie tvrdeným nesprávnym postupom odňal procesné práva a neuviedli, akou konkrétnou vadou je zaťažené predmetné konanie. K ďalšiemu dokazovaniu uvádzajú, že toto sa ukázalo ako nadbytočné, nakoľko žalobcovia odvodzovali svoje vlastnícke právo od rozhodnutia, ktoré bolo neskôr zrušené a ani novo vydané reštitučné rozhodnutie neobsahuje sporný pozemok. Podľa žalovaných sa žalobcovia pokúsili uviesť súd aj ich do omylu v otázke nadobudnutia vlastníckeho práva k sporného pozemku rozhodnutím bývalého Pozemkového

úradu v K. z 21.06.1996, keďže už v čase podania žaloby mali žalobcovia vedomosť o existencii rozhodnutia, ktorého vydanie v rámci obnovy konania žalobkyňa v 1. rade iniciovala, a to rozhodnutia zo dňa 17.03.1998. Týmto novým rozhodnutím bolo pôvodné rozhodnutie zrušené a nové reštitučné rozhodnutie neobsahovalo sporný pozemok a je zrejmé, že celá parcela mpč. XXX sa žalobcom nevydáva. Zdôrazňujú, že toto rozhodnutie sporný pozemok ani obsahovať nemohlo, pretože mpč. XXX bolo z PKV č. XXX odpísaná dňa 06.09.1960 a zapísaná do PKV č. XXX, kat. úz. X.. Z tejto PKV bol sporný pozemok odčlenený geometrickým plánom už v roku 1992, a teda dva roky pred vydaním prvého reštitučného rozhodnutia, bol zastavaný stavbou, čo by bolo preukázkou pre jeho vydanie aj v prípade, ak by tvoril súčasť parcely mpč. XXX v čase vydania reštitučného rozhodnutia. Za pozemky, ktoré žalobcom neboli vydané, týmto bola priznaná finančná náhrada.

6. Žalobcovia vo vyjadrení z 29.01.2019 zotrvali na argumentácii uvedenej v podanom odvolaní. Zdôrazňujú, že právny predchodca žalovaných mal preukázané vlastnícke právo k stavbe a nie k pozemku. K pozemku nemá ani platný nadobúdací titul. Chatka bola postavená s dočasným povolením na cudzom pozemku. Právny predchodca žalovaných SAD K. pozemok od žalobcov neodkúpil, ani od štátu a nie je preukázané, že by bol nadobudnutý na základe iného nepochybného právneho titulu. Prevod správy nie je prevod vlastníctva. O vydržanie zo strany žalovaných nemôže ísť, keďže stavba bola povolená ako dočasná a na cudzom pozemku. Nebolo zriadené osobné právo užívania na postavenie chatky.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov opodstatnené nie je.

8. Ako je zrejmé z obsahu spisu, súd prvej inštancie konal a rozhodoval o žalobe žalobcov smerujúcej proti žalovaným, na základe ktorej sa domáhali určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. X., parcely C KN č. XXX - zastavané plochy a nádvorja vo výmere 308 m².

9. Súdnu ochranu vlastníckeho práva k hnutelným veciam i k nehnuteľnostiam poskytuje zákon v ust. § 126 Občianskeho zákonníka vlastníkom proti tomu, kto neoprávnene zasahuje do ich vlastníckeho práva, najmä umožňuje domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje. Základným predpokladom úspechu vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva žalobcov, keďže bez jeho preukázania k predmetu sporu žalobca nie je aktívne legitimovaný domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníkovi prislúcha.

10. Ust. § 132 Občianskeho zákonníka potvrdzuje povahu tohto základného právneho predpisu súkromného práva. Platí totiž všeobecne pre nadobúdanie vlastníckeho práva v systéme súkromného práva. Základným predpokladom nadobudnutia vlastníctva rozhodnutím štátneho orgánu je právomoc tohto orgánu, teda jeho oprávnenie v konkrétnej veci rozhodovať o vzniku (zániku) vlastníckeho práva. Príslušný orgán štátnej správy tak môže rozhodnúť napr. aj o vlastníctve v reštitučnom konaní podľa § 9 nasl. zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. K nadobudnutiu vlastníctva rozhodnutím štátneho orgánu dôjde dňom, ktorý je uvedený vo výrokovej časti takéhoto rozhodnutia alebo dňom, keď toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Tieto rozhodnutia štátnych orgánov, aj keď sú právnym dôvodom a spôsobom nadobúdania vlastníctva, podľa § 34 a nasl. zákona č. 162/1995 Z. z., ešte treba zapísať v záznamoch do príslušného katastra nehnuteľností.

11. Výrok (§ 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní) je najdôležitejšou časťou rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci, ktorá musí byť jednoznačne špecifikovaná. Iba vo výroku rozhodnutia možno vysloviť vznik, zmenu alebo zánik individuálneho právneho vzťahu, ktorým sa zakladajú práva, určujú povinnosti, prípadne menia právne vzťahy. V tejto časti rozhodnutia sa tiež autoritatívne deklarujú určité právne stavy.

12. Výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Z výroku musí byť predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodoval.

13. Žalobcovia vo vzťahu k žalovaným žiadajú nárok o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uplatňujú na základe toho, že vlastníctvo k predmetu sporu nadobudli v rámci reštitučného konania rozhodnutím bývalého Pozemkového úradu v K. č. 2356/92/Buj./150 zo dňa 21.06.1994, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.07.1994. Týmto rozhodnutím bolo žalobcom ako oprávneným osobám podľa § 6 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. priznané vlastnícke právo okrem iného aj k parcele mpč. XXX vo výmere 8434 m², zapísanej v PK č. XXX, kat. úz. X..

14. Medzi stranami konania nebolo sporné, že pozemok C KN XXX bol vytvorený z časti pôvodnej mpč. parcely XXX, vedenej od roku 1960 v PK č. XXX, kat. úz. X., čo potvrdzuje aj geometrický plán z 28.05.19XX č. XXX - XXX - XX - 90 (č.l. 49).

15. Na základe návrhu žalobkyne v 1.rade príslušný správny orgán podľa § 62 ods. 1 písm. a) a § 63 ods. 1 zákona o správnom konaní rozhodnutím ČJ XXXX/XX - PL - XXX zo dňa XX.XX.XXXX, povolil obnovu predchádzajúceho správneho konania ukončeného spomínaným rozhodnutím z 21.06.1994. Následne Okresný úrad v K. - odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rozhodnutím č. Q. XX/XXX - XX - TÚ zo XX.XX.XXXX nevydal žalobcom časť pôvodných nehnuteľností zapísaných v PK č. XXX, kat. úz. X., a to aj pokiaľ ide o parcelu mpč. XXX vo výmere 2242 m². Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.04.1998.

16. Na LV č. XXX, kat. úz. X. sú aktuálne žalobcovia vedení ako podieloví spoluvlastníci parcely registra E KN XXX vo výmere 6192 m² - trvalý trávnatý porast a spoluvlastníctvo žalovaných k pozemku C KN XXX vo výmere 308 m² je zapísané na LV č. XXX, kat. úz. X..

17. Okresný úrad K. - katastrálny odbor v priebehu konania potvrdil (č. l. 236), že neeviduje duplicitný záznam vlastníctva pozemku E KN XXX s pozemkom parcely C KN XXX, kat. úz. X.. Uviedol, že k parcele C KN XXX bolo zaevidované vlastníctvo na LV č. XXX už v roku 1992 na základe žiadosti ČSD, n. p., H. a predloženej Hospodárskej zmluvy o prevode práva hospodárenia k predmetnej parcele. Vlastníctvo k parcele E KN XXX je na LV č. XXX, kat. úz. X., evidované po spracovaní V. mimo hraníc pozemkov, ktoré sú už zapísané v LV registra C KN, a teda aj mimo hraníc parcely C KN XXX. Polohové a geometrické určenie parcely C KN XXX bolo zadefinované pri mapovaní, ide o záväzný údaj, spracovateľ registra hranice parcely C KN tento musel rešpektovať a do operátu sa teda zapísala parcela E KN XXX mimo plochu, ktorá je vysporiadaná v registri C KN.

18. Okresný úrad Prešov - pozemkový a lesný odbor ďalej potvrdil (č.l. 331), že pokiaľ ide o uvádzané rozhodnutie č. Q. XX/XXX - XX zo XX.XX.XXXX, na základe nových údajov z registra obnovenej evidencie pozemkov oprávnené osoby požiadali o obnovu pôvodného konania. Za nevydané plochy pozemkov majú nárok na náhradu, výmera pozemkov, ktoré neboli vydané, bola určená kartografickou digitalizáciou s tým, že geometrický plán na vyčlenenie tejto plochy nebol vypracovaný.

19. V závislosti od takto zisteného skutkového stavu je správny záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní existencie príslušného rozhodnutia orgánu štátnej, z ktorého by nepochybne a určito vyplývalo priznanie vlastníckeho práva žalobcom práve k predmetnej nehnuteľnosti. Nové rozhodnutie, ktorým sa žalobcom ako oprávneným osobám nevydala neurčitá a bližšie neidentifikovaná časť parcely E KN XXX, kat. úz. X. nepreukazuje, či sa toto rozhodnutie (ne)týka spornej nehnuteľnosti. Ako už odvolací súd vyššie uvádzal, Okresný úrad v K. - odbor katastrálny, v tejto súvislosti navyše poukazoval na to, že vlastníctvo k pozemku E KN XXX na danom liste vlastníctva je v súčasnosti evidované už mimo hraníc C KN XXX, kat. úz. X. a duplicitné vlastníctvo týchto nehnuteľností evidované nie je. Za tejto situácie súd prvej inštancie správne poukazoval na neopodstatnené vykonanie prípadného ďalšieho dokazovania, ktorým argumentujú žalobcovia a ktoré by nemohlo nahradiť výrok rozhodnutia orgánu štátnej správy, keďže neodkazuje na konkrétny geometrický plán, ako v prípade výrokov iných rozhodnutí týkajúcich a vydaných vo vzťahu k žalobcom u iných nehnuteľností prejednávaných v reštitučnom konaní.

20. Táto skutková situácia je tak odlišná ako v prípade obdobného konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 12C/306/95, v ktorom súdy poukazovali na existenciu rozhodnutia orgánu štátnej správy, ktorým sa vo vzťahu k žalobcom vydala celá pôvodne skonfiškovaná nehnuteľnosť. Uvedené platí aj pre ďalšie žalobcami spomínané konanie Okresného súdu Prešov sp. zn. 8C/162/2011, v ktorom nariadené znalecké dokazovanie súviselo s posudzovaním (ne)správnosti geometrického

plánu, ktorý pre žalovanú stranu tvoril podklad pre vydanie osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam notárom.

21. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcov nezistil, aby postupom súdu prvej inštancie došlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP).

22. Súd prvej inštancie napokon svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti odôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, čo vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994).

23. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov podanú žalobu zamietol a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nemožno konštatovať, že by rozhodovacím procesom súdu prvej inštancie došlo k odňatiu možnosti žalobcov konať pred súdom a k porušeniu ich práv na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nemožno považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní rozhodnutie podľa predstáv odvolateľov.

24. Za situácie, že správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v súvisiacom výroku o trovách konania, odvolací súd vzhľadom na všetky uvedené dôvody rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP prihládajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

25. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. S ohľadom na výsledok odvolacieho konania patrí žalovaným vo vzťahu k žalobcom nárok na náhradu vzniknutých trov, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).